

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sharei Tefillah Publication

שבת קודש פרשת כי תשא SHABBOS PARSHAS KI SISA
טז' אדר תשנ"ח MARCH 14, 1998

לכל זמן ועת

מנחה/שש סעודות - 5:30	הדלקת נרות/שבת - 5:43
שקיעה/שבת - 6:02	שקיעה/ערב שבת - 6:01
מערב/מוצאי שבת - 6:52	זמן קריעת שמע/מ"א - 8:32
לשיטת רבינו תם - 6:14	זמן קריאת שמע/גר"א - 9:08

מדעת עליון

אך את שבתותי תשמורו כי אות היא ביני וביניכם לדורותיכם וכו' (לא-ג)
איתא בחז"ל "א"ל הקב"ה למשה, מתנה טובה יש לי בבית גנאי ושבת
שמה, ואני מבקש ליתנה לישראל. לך והודיעם וגו'". מבאר החפץ חיים
בספרו בית ישראל, את מאמר זה בדרך משל: ידוע דנמצאים בעולם הרבה
מינים אבנים טובות ומרגליות שאין ערך ושיעור לשוים, ועולים בדמים
מרובים. ואפי' באוצרות מלכים אדירים, קשה למצוא שיהיו נמצאים אצלם
כל המינים שנמצאים בעולם. וכל מי שהוא מלך גדול יותר, בודאי אוצרותיו
גדולים וחשובים יותר ממלך שהוא במדרגה קטנה ממנו.
והנה, ק"ו בן בנו של ק"ו - השי"ת, שהוא מלך מלכי המלכים, ובודאי בלי
ספק נמצאים בבית גנאיו כל חמודות הכסף וזהב, והאבנים טובות שאפשר
להמצא בעולם. ומכל המתנות הטובות, אין הקב"ה משתבח בהם כי אם
באותה ש"שבת" שמה, והיא נקראת אצלו בשם מתנה טובה, ובודאי אין
שיעור לחשיבותה וטיבותה. ומתנה כזו נתן הקב"ה לישראל ע"י שמירת
השבת, וא"כ כמה צריך האדם להשתוקק להשיג חלק במתנה טובה זו שיגיע
לו ע"י שמירת השבת כראוי.

ויאמר אליהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם וגו' (לב-ב)
לי"ע משכ' בדעת זקנים: "אהרן לשם שמים נתכוון. אמר, אם אומר אני
סאהיה ראש עליהם, שמא יקשה בעיני משה, אעסיקם בדברים שאין להם

to become an all encompassing G-d?

The Metzias Yitzchok gives a novel answer to these questions. Aharon understood that although the Jews were bringing their valuables for the sake of an עבודה זרה, he still felt it necessary for the Jews to be united in what they were doing - even if it was for a terrible purpose! The דור המבול was completely destroyed because there was no אחדות and peace amongst them, as were the people of Sdom and Amorrhah. By taking all their valuables and creating just one single golden calf, Aharon left the Jews no opportunity to create another bejeweled idol which could cause a rift, thereby destroying the unity and solidarity of the people. As unusual as it may sound, the מעשה העגל of the Bnai Yisroel in the אחדות, was what Aharon hoped would be the זכות and merit that would protect them.

הלכה ברורה בענין הלכות פסח

מכת בכורות - Since the Jewish בכורים - first-born males, were saved from which was inflicted on the Egyptian firstborns, it is customary for all which was inflicted on the Egyptian firstborns, it is customary for all בכורים to fast on Erev Pesach. A father should fast in place of his male first-born who is still a minor. If the Father is himself a בכור (and must fast himself), the Mother should fast in place of her son if it is not too difficult. However, since this fast is but a מנהג and not an actual Rabbinic דין, the prevalent custom is for the בכור to participate in a Siyum or any other מצוה מצוה, like a Bris or Pidyon Haben, and thereby exempt himself from the fast. Even though the בכור did not actually participate in the learning for the Siyum, he is still considered as participating by attending and listening as the final portion is read out loud, and partaking in the celebratory meal. He may not, though, eat before the Siyum.

This issue is dedicated לעילוי נשמת our Grandfather
ר' משה בן יעקב צבי ז"ל

May he be a מליץ יושר for our family and ישראל
Yossi and Yael Himy

For information and/or dedications, please call 914-362-4380.

Sabbath is forbidden, since Shabbos itself also serves as a sign of the covenant - "אות היא ביני וביניכם" - On Shabbos the Jewish people see themselves as eminently close to their creator, so as to exclude the need for any additional signs."

R' Shimshon concluded. "With your majesty, we have decided to act in the very same manner. All year long we hang your portrait in our Shul as a sign of our respect and close connection with your majesty, even from a distance. However, today, on account of your honored visit to our Shul, to simply hang your picture on the wall would just reduce the admiration and cherished relationship that we feel towards you, for we have the privilege of your honored presence among us personally. For such a special occasion, the portrait of our Monarch is not necessary!"

TORAH GEMS

כל העובר על הפקודים מחצית השקל בשקל הקודש וגוי' (ל-יג)

The great Rebbe, R' Aharon Hagadol of Karlin Z"l, makes a tremendous insight in the word "מחצית" - "Half". The innermost letter - the **צ** - represents the מצוה of צדקה. The two letters surrounding it on both sides are the **ח** and the **י**, which spells out the word **חי** - Life. The two perimeter letters are **מ** and **ת**, which create the word **מת** - death.

The lesson is quite clear. "צדקה תציל ממות" teach us **חי** - Charity saves a person from death, and so, if one tends to surround himself with the Mitzvah of צדקה, he will be **זוכה** to live many happy and prosperous years (**חי**). However, one who refuses to keep this important Mitzvah and isolates himself from it, undoubtedly places his life in danger and death (**מת**) hangs over his head.

ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן (לב-ג)

Why did Aharon have to collect all the gold and silver that the Jews owned? Was he really worried that something would be left over and not used for the **על**? Couldn't he have just taken a small amount, just enough to satisfy the people's desire to create an idol, but not big enough to

ממש עד שיבוא משה. ולכך אמר "פרקו", לפי שהנשים חסות על תכשיטיהן וישימו ערבוביא בדבר" עכ"ל. וכתב הר' הענאך לייבאוויטש שליט"א, שמצינו שאהרן לא רצה למנות א"ע לראש עד שיחזור משה בגלל זה שנסתפק אולי יקשה הדבר בעיני משה. ואע"פ שידע אהרן שבודאי לא יקשה בעיניו לאחר שיסביר לו שכוונתו לשי"ש היתה, בכל זאת, חשש אהרן שמא משה יצטער קודם שישמע את הסברו, וכל מה שירגיש משה משך שעה קלה, השתדל אהרן למנוע גם מנה זעירא זו של צער וקפידה מאת אחיו. ומוכח מכאן עד כמה עלינו להזהר מלגרום לזולת אפילו "דקות" של צער ואי נעימות, שהרי בקש אהרן למנוע ממשה כל מה שיכול - אעפ"י שבודאי ידע בחכמתו הגדולה שיש גם אפשרות שיכשלו בזה ויעשו את העגל.

איזהו חכם....

ביני וביני בני ישראל אות היא לעולם וגוי' (לא-יז)

The Austrian Monarch, Franz Josef, came to Vienna for a visit, and among other sites, he visited the Great Shul in the city. In the hallway of the Great Shul, hung a portrait of the Monarch as a sign of respect, however, soon before Franz Josef was to visit the Shul, the picture was stolen by an enemy of the Jews who wished to stir up some trouble. As part of the thief's plan, Franz Josef was informed of the absence of his picture and that this was a clear demonstration of the Jewish community's disloyalty towards him.

When the Monarch entered the Shul, along with his great entourage, he glanced around and then addressed the Rov, R' Shimshon Sofer Z"l, who happened to be a member of the Austrian Parliament, asking him if it was true what he had heard, that although his portrait always hung on the wall, with his visit to the Shul it was purposely removed.

R' Shimshon, himself, had just learned of the mysterious disappearance of the picture but quickly regained his composure. "Your Majesty," he began, "It is true that your picture was removed from our Shul today, but for a very good reason. According to Jewish tradition, we don our Tefilin - phylacteries - every single day, which serves as a sign - אות - of the covenant between G-d and his people. However, wearing Tefilin on the